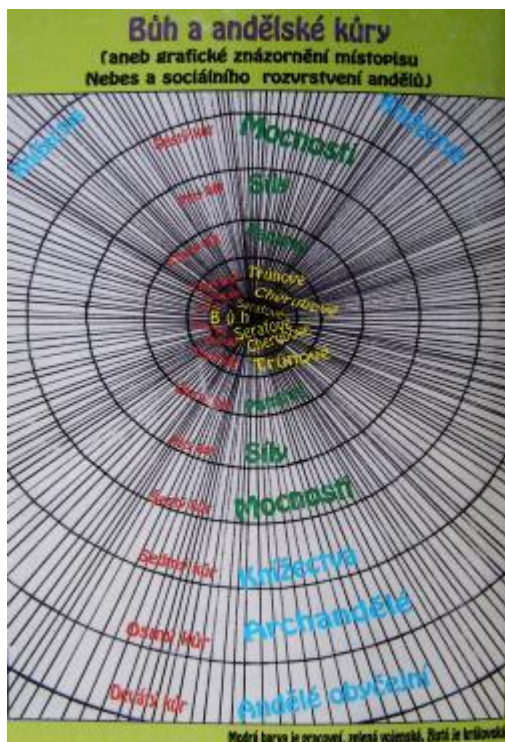

<http://www.osel.cz/9305-ve-spole-nosti-and-l-a-kvark.html>

Ve společnosti andělů a kvarků

(Prosím o toleranci ke gramatickým i stylistickým chybám, už mi ve stáří nepracuje dobře hlava, děkuji.)

Mám docela rád středověkou scholastiku. Je to taková středověká postmoderna. Tehdejší učenci, stejně jako občas i ti dnešní, se zabývali vyloženě nerozumnými pošetilostmi a přeintelektualizovaně dokazovali pravdivost všelijakých kravin. Bylo to naprosto k ničemu, svět neposunuli ani o milimetríček dál, ba spíše bránili rozvoji. Není to pravda. Každá vize, i ta nesmyslná (i kravina) je atakem mozku chytrých, kteří pak přemýšlejí a přemýšlejí. Až přinesou novou >lepší vizi<. Ta nová sice bude jen o kousek lepší, ale tak to jde ve vědě dopředu přes tisíce špatných vizí až k těm lepším a nejlepším. I dnes fyzikové tlachají různé nesmyslné vize, nerozumné pošetilosti a kraviny. Přesto u scholastiků nalézám nějaké souvislosti s kvantovou fyzikou. Že by o tolik předběhli svou dobu? Nebo že by jim to nadiktovali mimozemšťani ze souhvězdí Kuřátek (Plejád)?

Andělské kůry

Takový svatý Tomáš Akvinský byl velmi moudrý a velmi vzdělaný muž. Narodil se v roce 1225 a zemřel roku 1274. Hlavním jeho dílem je velmi obsáhlá Summa

theologiae, 30 svazků velkého formátu, diktoval ji prý až pěti písařům najednou. Traduje se o něm, že po jeho smrti mrtvolu spolubratři vykopali a rozvařili v kotli. Kostí potom prodávali jako vzácné relikvie. Možná i náš Otec vlasti Karel IV. nějakou jeho kost zakoupil. Je ona svatá relikvie v majetku Svatovítské katedrály nebo je uložena na Karlštejně? Musíme ovšem uznat, že jeho spolubratři byli čestní a poctiví, neboť prodávali kosti skutečného Tomáše a ne jak mnoho jiných, kteří prodávali kosti různých zvířat a vydávali je za ostatky svatých.

Tomáš Akvinský. (Kredit: Fra Angelico kolem 1440, volné dílo).

Jednou při veřejné disputaci dostal svatý Tomáš záludnou otázku: „*Kolik andělů si může sednout na špičku jehly?*“ Tomáš se nenechal vyvést z míry a bryskně odpověděl: „*Na špičce jehly může sedět nekonečné množství andělů, neboť andělé jsou nehmotní.*“ Tímto proslaveným výrokiem vlastně předběhl o mnoho století kvantové fyziky, kteří taktéž tvrdí, že na špičce jehly může sedět nekonečné množství nejenom andělů, nýbrž i kvarků, neboť kvarky jsou taky nehmotné. ??? Nevím do jaké míry autor ironizuje v tomto pojednání teologii a do jaké jiné míry pravou fyziku. Pokud vím z fyzikálních učebnic tak kvarky mají hmotnost. Jenže podle fyziků tuto hmotnost získávají pomocí higgsova mechanismu. A zde si už i já ironicky do fyziků štípnu :

http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/g/g_072.doc ;

http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/g/g_070.doc ; http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/g/g_062.doc ; http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/g/g_057.doc

No a pak ty nehmotné kvarky ze špičky jehly jdou na procházku a potkají tam Higgsův boson a ten jim ze své nůše rozdává hmotnost pomocí tance, jenž se nazývá higgsův mechanismus.

Scholastici i kvantová fyzika mají rádi systém, tedy systematické uspořádání, zařazení do škatulek. Scholastikové si tedy rozškatulkovali anděly do jednotlivých šuplíčků, úplně stejně jako si kvantová fyzika seřadila kvarky. Teologové to udělali dle tehdejšího sociálního uspořádání společnosti, tedy hierarchicky, od nejdůležitějšího po ty naprosto podřadné. Všechny anděly zařadili do jednotlivých kast. I hinduisté takto podobně rozkastrovali obyvatele, ovšem ti hinduisté na myšlenku kastovní přišli o pár tisíciletí dřív než scholastici. Nejvíce důležití a nejvíce mocensky významní jsou ti čtyři andělé obíhající blízko kolem Božího Trůnu Zářícího, na kterém sedí Pánbůh. Jsou to: Michael, Gabriel, Rafael a Uriel. Tito čtyři platí i v islámu. Muslimům dostačují pouze čtyři andělé držící trůn, aby se neskácel a Alláh nepadl, křesťané si ale přidali ještě dalších šest: Raziela, Raguela, Anaela, Sariela, Remiela a Metatrona. Těchto deset Serafínů krouží okolo Božího Trůnu Zářícího a neustále zpívají Kadoš, Kadoš, Kadoš, což v biblickém překladu zní: *Svatý, Svátý, Svátý je Pán zástupů a všechna země je plná Jeho Slávy*. Bůh se kochá jejich přenáděrnou krásou. Jsou to andělé podepírající ten Boží trůn, aby se nepřekotil a Pánbůh se třeba z trůnu nesvalil a nepochroumal se.

No a ještě uvedu takovou Mendělejevovu tabulku rozdělení andělů. Ti úplně nejvznešenější jsou v kastě Serafínů, druzí v pořadí jsou Cherubíni a třetí jsou Trůnové. V prostředních kastách (něco jako střední třída) jsou Panstva, Síly a Mocnosti. V posledních nejnižších kastách jsou Knížectva, pak Archandělé a úplně na dně jsou ti nejposlednější nejnižší obyčejní bezejmenní andělé. Viz přiložené grafické znázornění.

Dva andělé na stěně stodoly

Kvantová fyzikové také rádi s oblibou zařazují kvarky do šuplíčků. Někdo by to mohl také graficky znázornit, možná mne někdy napadne jak, pokud to nikdo jiný neudělá.

(*) Udělá, já už udělal : <http://www.hypothesis-of-universe.com/index.php?nav=e>

Zatím známe šest kvarků a šest antikvarků. Jsou to: kvark down (dolů, d), kvark (nahoru, u), kvark strange (podivný, s), kvark charm (půvabný, c), kvark J, kvark bottom (dolní, b). Každý z kvarků se navíc může vyskytnout ve třech barvách, v červené, zelené nebo modré. Křesťanům dostačuje na anděly pouhých devět kast či vznešeněji řečeno devět kúrů. Fyzikové potřebují na kvarky škatulek dvanáct, přitom to navíc ještě všelijak komplikují. Tak třeba některý kvark je zároveň i svým antikvarkem, prostě půlka kvarku je normální a druhá půlka je antikvark a přitom kvarky jsou už nedělitelné. Tak to není. Anebo není tak „přesně“ jak tu prezentujete.

Kvark sestrojený z dimenzí dvou veličin není >symetrický< Přesto má jednu významnější osu otáčení či „spinu“ a podle ní se projeví kvark vůči antikvarku. Není to „půl“ na „půl“. Zajímavou realitou také je fakt, že protony a neutrony, tedy nukleony, jsou složeny jenom z d-kvarků a u-kvarků. Kde jsou schovány ty ostatní kvarky? Co tvoří? Kde v přírodě jsou schovány, to nevím. Fyzikové to nepiší a já nejsem >výzkumník<. Ale v teoretické rovině jsou kvarky „schovány“ ve >vyšších< baryonech a mezonech, kde se dají srovnat do překrásné pyramidální tabulky <http://www.hypothesis-of-universe.com/index.php?nav=ea> Byly objeveny ???

tetrakvarky složené ze 2 kvarků a 2 antikvarků; pentakvarky složené ze 4 kvarků a 1 antikvarku; dibaryony složené ze 6 kvarků. Dále je ještě dělení na třeba hadrony, leptony, fermiony, bosony, miony, baryony, mezony, piony, preony, glueballs/gluebally. A ještě pro zajímavost uvedu doposud experimentálně nepotvrzené, zato velice zajímavé WIMPy, axiony, MACHO objekty, Kaluzovy-Kleinovy částice (teorie strun), gravitina, SIMPy čili hra s hračkami za přimíchání fyzikům nějaké té drogy. (čili silně interagující masivní částice nebo také temná makra), bulbulony (záhadné rentgenové signály, které podle některých názorů vznikají rozpadem doposud hypotetických sterilních neutrin, možných kandidátů na temnou hmotu) a poslední jsou PIDM, které se nazývají částicemi Planckovské interagující temné hmoty. No a dokud CERN neobjeví něco zásadního, (což může trvat ještě dalších 30 let), budou novodobí fyzikové-šarlatáni stále vymýšlet a přidávat k dobré vědě stále nové a další a další kraviny. Jedna taková částice by

měla být asi tak 10 miliard miliardkrát (nebo 10 trilionkrát) těžší než proton. To odpovídá zhruba jednomu mikrogramu. Na jednu částici velice slušný výkon. Uspořádat to všechno do nějaké přehledné tabulky by potřebovalo nějakého kvantového Mendělejeva. (*) <http://www.hypothesis-of-universe.com/index.php?nav=ea> Což o to „uspořádání“, to není až tak velký problém, ale bez principiálních chyb udělat „transformaci“ staré zápisové techniky sestav kvarků a leptonů, pak z kvarků sestavy baryonů, mezonů, rezonancí a pak z toho veškeré dosud objevené jaderné interakce, (aby po „transformaci vše správně sedlo) i dokonce reakce sloučenin do nové zápisové techniky, to už je podiv. Dvojnásobný podiv i ve smyslu, že tou novou zápisovou technikou se „kontroluje“ správnost reality té první zápisové techniky, která se rodila v historických krůčcích (transformační zápis lze udělat už bez badatelských „krůčků“, takřčeno „jedním vrzem“ na papíře) . Znamená to, že o to bude druhá zápisová technika cennější bude-li bezchybná. A nová zápisová technika bude ještě dokonce cennější „o řád“ tím, že použije nejen „znaky-písmenka“ pro zápisy elementů (kvarků, leptonů ; baryonů, mezonů a chemických prvků potažmo sloučenin) ale dokonce použije fyzikálně reálné artefakty, tedy pravé stavební kameny hmoty, (dimenze dvou veličin fyzikálních) nikoliv abstraktní písmenka, čísla z abecedy, která sám Vesmír nezná, jen lidé. Ale když to s anděly zvládli scholastikové, tak snad se najde i mezi fyziky nějaký moderní Tomáš Akvinský. Mezi fyziky nikdy. Možná se najde mezi fantasmagorickými lidovými mysliteli.

Svatý Augustin, též Augustin z Hippa, biskup a učitel církve v období pozdního římského císařství. Svato katolické církve zvaný též „učitel Západu“. (Kredit: Meisterwerke der Malerei).

Andělé mají většinou křídla a kulturisticky vypracovaná lidská těla, přitom dle svatého učitele církve jsou nehmotní, ale to profesorům teologie ani studentům nijak nevadí.

Také když zemře nějaký židovský patriarcha či rabín, tak má už předem zajištěno místo v kastě Cherubů. Ovšem představme si nějaké fousaté učence s jarmulkou na hlavě a v černých kaftanech mezi Cherubíny s bělostnými křídly. To by nějak nepasovalo, že? Proto se židovští patriarchové okamžitě po příchodu do kasty Cherubínů zázračným způsobem přemění na zářící kola, což už je přijatelnější. My pozemšťané je ovšem známe jako skoro normální lidi, to je ovšem pouze z našeho hlediska, ale z hlediska Boha a andělů jsou to zářící kola. No není to přímo Einsteinova teorie relativity?

V teologickém bádání existuje celý obor zvaný angelologie, tedy věda o andělech. Teologičtí vědátoři andělům přiřazují názvy, popisují jejich úkoly a činnosti, prostě určují jejich vlastnosti, zkrátka dělají to úplně stejně, jako když kvantoví fyzikové charakterizují kvarky. Takové shrnutí mnoha staletého bádání v angelologii sepsal Malcolm Godwin v knize *Andělé - ohrožený druh*, vydal Volvox Globator roku 1997. Je to vynikající čtení, já se smál! Třeba když jsem se dověděl, že anděla Nisroka omrzelo pobyt v nebi, asi se tam nudil, a tak dobrovolně odešel z Nebes a sestoupil raději do Pekla, kde dělá šéfkuchaře a velkoryse koření jídla v Pekle plody ze Stromu nesmrtelnosti. Také když nějaký pozemský teolog pronese znamenitý učený výrok či ještě znamenitější moudrost, velmi silně zabzdí. Doufám že Nisrokovy zvuky a vzniklé ovzduší proniknou i do teologických fakult a že to ovane i naše profesory a studenty teologie na Karlově univerzitě v Praze.

Svinuté nekonečno v kvarku.

Ještě i v dnešní době se na univerzitách přednáší různé velice zajímavé teologické obory, některé vyjmenuji. Je to třeba pneumatologie, což není věda o pneumatikách nýbrž o Duchu svatém. Další je zase soteriologie, což je věda o spáse a o vykoupení. Hamartologie je vědou o hříchu. Eschatologie vědecky postuluje závěry o poslední věci, tedy o smrti, o věčném životě a o posledním soudu. Angelologie vědecky zkoumá život andělů a přibližuje nám neviditelný svět, podobně zase démonologie probírá činy Satana, démonů a zlých duchů. Trinitární teologie zkoumá Boha jako společenství tří osob, to je ta slavná svatá Trojice. Christologie se přednáší pouze v křesťanství, je vědou o Ježíši Kristu a jeho přirozenosti, zkoumá také vztah mezi božským a lidským v Kristu. Teodicea se snaží ospravedlnit existenci zla a utrpení ve světě ve srovnání s Boží mocí, souvisí docela s naukou o milosti. Sakramentální

teologie je o svátostech jako např. křest, svaté přijímání oplatku a vína (tzv. transsubstanciace), svatá zpověď, poslední pomazání apod. No a závěrem bych ještě uvedl obor zvaný biblistika, což je biblická textová kritika, interpretace Bible tzv. exegeze. Samozřejmě víru je nutné šířit a o tom je tzv. misiologie, což je praktická výuka misionářů a metody provádění evangelizace. Teolog Halík má v úmyslu přidat další obor zvaný kairologie. Kairos je v řecké mytologii bůh příhodného času, nejmladší syn nejvyššího boha Dia, matka není známa. Kairos v přeneseném významu znamenalo, že příležitost se musí chytit za pačesy - zaváháš-li nebo jsi-li pomalý, už ji nechytíš. Milan Badal, kněz a tajemník kardinála Dominika Duky, k tomu ironicky pronesl: Získám profesuru na oboru duchovní gastrokoučing a enokoučing. Povedu vás jídlem a pitím do Božího království.

Hrob Abu Ubaidah ibn al-Jarrah, Balqa, Jordánsko. ([Wikipedia](#))

Fakt si nedělám srandu, tohle výše uvedené se skutečně v dnešní době na teologických fakultách vyučuje! Je to přímo neuvěřitelné! A tyhle profesory a studenty platíme z našich daní. No, možná vyzkoumají i zatím ještě neznámé vlastnosti andělů, což jim upřímně přeju, možná to bude přínosné i pro kvantovou fyziku.

Kdysi dávno, nějak v roce 2000, jsem si dal práci a spočítal **naprosto přesně** veškerý počet andělů v celém všehomíru, vyšlo mi, že jich je 31miliard, 111milionů, 111tisíc a 080 kusů. Podrobnosti si lze přečíst v knížečce Sociologie andělů na straně 136, brožurka vyšla v roce 2004 a lze si ji stáhnout na webu Nakladatelství T+T.

Ještě nikoho v celém světě, a už vůbec ne nějakého kvantového fyzika, nenapadlo spočítat všechny kvarky všehomíra, až mne. **Kvarky asi nikdo nepočítal, ale já četl už před mnoha desítkami let v astrofyzikálních učebnicích, že počet elementárních částic (s nenulovou hmotností) je ve Vesmíru 10^{92} kusů.** Přitom na nápad spočítat kvarky mne inspirovali právě ti už spočítaní andělé. Je to přitom velice jednoduché a snadné.

Vynikající odborníci na vesmír určili, že **v jednom krychlovém metru může být tak nanejvýše jeden proton,** tedy že vesmír je až tak moc řídkounký. **O.K. 10^{52} kg baryonní hmoty na celý pozorovatelný Vesmír, jsem četl rovněž před několika desítkami let.** Zajisté v galaxiích je jich více, ale zase v prostorách mezigalaktických je jich mizivě množství, takže průměrně je to ten jeden proton na metr krychlový. No a přece není

vůbec žádný problém zjistit, kolik krychlových metrů má celý vesmír. Stačí spočítat toto: Před skoro patnácti miliardami let vznikl vesmír velkým třeskem. Světelný paprsek od toho středu (velkého třesku) k nám doletí za těch 15 miliard let, kalkulačka nám vypočte kolikže je to vteřin, no a to číslo vynásobíme rychlostí světla - 300 tisíc kilometrů za sekundu. No a máme poloměr vesmíru. O.K. Kalkulačka nám pak ještě vypočte a oznámí kompletní objem v metrech krychlových oné koule zvané vesmír. Jistěže to bude ohromné číslo něco jako deset na desátou a to zase na desátou a to zase... a zase... a zase... Takové moc pěkné čísílko, no ne? Toto číslo ještě vynásobíme třemi, neboť každý proton se skládá ze tří kvarků. No a počet kvarků v našem vesmíru už známe. Je zde ještě ale jeden menší zádrhel. Ten počet se totiž týká pouze našeho hmotného vesmíru. No a **my víme, ne nevíme, jen se fyzikové domnívají, že to tak můůůůůže být.** že hmoty je ve vesmíru pouhé čtyři a půl procent. **10⁵² kg baryonní hmoty** Zbytek 95,5 procent nemá s naším hmotným vesmírem skoro nic společného, to je ta tzv. **temná hmota a temná energie.** http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/ff_051.doc Takže jsme nuceni přidat k našemu číslu ještě oněch 95,5 procenta, to teprve potom bude počet všech kvarků naprosto přesně spočítán. Snadné a jednoduché, no ne? **Vaši mírnou ironii (mírnou ve smyslu mírného posměchu) beru.**

Georg Ferdinand Ludwig Philipp Cantor byl významný německý matematik, logik a luterán. Kromě matematiky se, především v pozdějším věku, velmi věnoval teologii, zejména ve vztahu k vlastní práci týkající se nekonečna.

Většina případných čtenářů jenom mávne rukou a pronese v duchu myšlení svatého Tomáše, že andělů je nekonečný počet a tudíž i kvarků je nekonečný počet.

Jenomže nekonečný počet je všeobecně po celém světě rozšířený matematický blud.

Stejně je to s nulou, ta také neexistuje. (*) http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/ff_053.jpg či ve smyslu „abstraktní logiky“ takto

$1/\infty = 0/1$, nikoliv ve smyslu matematickém. Nula nemá existenci, neexistuje, a přesto ji používáme a bez ní se neobejdeme. Podobně to je s nekonečnem, také neexistuje, ale bez něho se též neobejdeme. Nekonečno ani nula prostě nemají existenci, je to pouhá iluze, **Ne, to nebude pravda...** která se bere jako samozřejmost.

Nedovedu si ale představit praktický život bez nuly. Obdobné je to s nekonečnem - prostě obrovské množství čehokoliv se chová jako nekonečno, tož proč to

nevyužívat? (Více podrobností o nemožnosti existence nekonečna a nuly viz v článku Patafyzika Vesmíru na webu OM.) přečtu si to později.

Takže počty všech andělů a kvarků už známe a můžu přikročit k další podobnosti, na kterou přišli nezávisle na sobě scholastikové a kvantoví fyzikové. Bude se jednat o křesťanské nebe a kvarkovou nirvánu.

Učení teologové nám tvrdí, mají to vědecko-teologicky potvrzeno, že tři pozemšťané se už za svého pozemského života dostali do Nebe. Prvním byl Enoch (Henoch), kterého do Nebe odnesl anděl. Chudák anděl, takového obtlouštělého Enocha odnášet do Nebe, to se ale musel nadřít, co? Druhým pozemšťanem byl samotný Ježíš, který po smrti obživil a po čtyřiceti dnech ve společenství s apoštoly se s nimi rozloučil a také se vznesl do nebe před zraky svých kamarádů a to bez pomoci nějakého anděla. A usedl po pravici vedle Otce. Nebo si sedl po levici? Záleží na úhlu pohledu. Třetím pozemšťanem byla Panna Maria, která se také před zraky apoštolů vznesla do nebe a opozdivšímu Tomášovi shodila z výšky svůj pásek. Ten její opasek chovají a ukazují davům věřících v nějaké katedrále ještě i dnes. Tady mi ovšem ta svatá Trojice nějak nepasuje - Bůh Otec, Bůh Syn a Bůh Duch svatý, dobře, to je v pořádku, ale co tam dělá Panna Maria? Taktéž usedla do rodinného kruhu. Vaří jim a obsluhuje je u stolu? A poslouchá ji její syn Ježíš? Marie je vlastně i manželkou Otce, vždyť On způsobil její otěhotnění. A to se jako nesezdání manželé občas i pohádají? A co Enoch? O Henochovi v nebi nejsou nějaké hodnověrné zprávy, kdoví, co tam robí, možná božské rodině dělá číšníka a nalévá jim božský nektar. Jsou to tři ověřené případy vzetí živého člověka na Nebesa. Přece by nám ti čtyři evangelisté nelhali, no ne?

Dva andělé s ochranou proti nakopnutí

A co tohle má společného s kvantovou fyzikou? Zásadní podobnost!

Když totiž položíme na kovadlinu proton a třískneme kladivem, tak proton rozbijeme. Z už bývalého protonu vyletí tři kvarky, ty můžeme vyfotografovat. Jenomže ty kvarky okamžitě zmizí, akorát ta fotka zůstane. Kam zmizí? No do kvarkové nirvány. ?? Pak že tu není podobnost s nebem. Je! Tři kvarky z hmotného světa zmizí stejně jak Enoch, Marie a Jehošua do transcendentna.

Teologové tvrdí, že svět vytvořil Bůh z ničeho, prostě řekl ať je svět a to stačilo. Nebylo nic a najednou byl vesmír. Moderní současní teologové ovšem už pod tíhou důkazů fyzikálních připouští, že vesmír vznikl tzv. Velkým třeskem. Před tím třeskem

nebylo nic, prostě najednou z ničeho nic to bouchlo. Co ale bouchlo? Bouchlo to Nic? (*) Pane Kadubec, podle mé představy ucelené do HDV právě že „nebouchlo“ nic ani něco. Velký Třesk je pouze „změna stavu“ předešlého ve stav následný v posloupnosti stavů změn které po Třesku následovaly...viz HDV výklad. Takže pro teology je naprosto logické a nevyvratitelné, že velký třesk nařídila nějaká vyšší inteligence, tedy nějaký Bůh. Tím se potvrzuje existence Boha, který z ničeho stvořil svět.

August Ferdinand Möbius, německý matematik a teoretický astronom. Položil základy topologie (vědy která se zabývá matematickými vlastnostmi prostoru). Nejčastěji se o něm mluví v souvislosti s tzv. Möbiovou páskou, což je trojrozměrný útvar, který má pouze jednu stranu, z čehož vyplývají i další zajímavé topologické vlastnosti, např. neorientovatelnost.

Můj velký oblíbenec Egon Bondy vydal už v roce 1967 knihu *Útěcha z ontologie - substanční a nesubstanční model v ontologii*. Bondy jako starý marxista zavrhl ve svém nesubstančním modelu nejenom staré antické materialisty ale i marxistické filozofy, kteří samozřejmě tvrdí, že z ničeho nemůže vzniknout něco. V podstatě Bondy přijal náboženské hledisko - vznik všehomíru z ničeho. No a v tzv. ontologickém světě a v ontologickém přemýšlení ten nesubstanční model lze všelijak krkolomně (ontologicky) zdůvodnit, podobně jako v teologickém přemýšlení. (Ontologie je učení o bytí, o jeho nejobecnějších určeních a pojmech.) Bondy popsal nesubstanční teorii vzniku všehomíru, ale ať se snažil seč mohl, jeho teorie je naprosto nepřesvědčivá, alespoň pro mne. http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/aa/aa_037.doc V podstatě použil náboženskou teorii o vzniku z ničeho, bez jakékoliv substance. Prý substanční model je marxistický výmysl, tedy hlásat, že něco nemůže vzniknout z ničeho, je chybné uvažování. Na obranu Bondyho lze uvést, že v roce 1967 se toho o kvarcích mnoho nevědělo, vlastně skoro nic. Jenomže v bibli je to popsáno trochu jinak. „*Na světě nebylo nic, pouze nad vodami se vznášel Duch svatý.*“ Tady jsou dokonce substance dvě - voda a Duch svatý. Tedy substancí byla voda, a ne že nebyla žádná substance. Tak se to píše v bibli, teologové! Nutně musí být nějaká substance, to přece i Bůh když uplácal Adama a vdechl mu život, tvořil ze substance, tedy z hlíny.

Fyzikové, nejenom kvantová, se docela úspěšně vyhýbají otázce - a co bylo před Velkým třeskem? http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/b/b_165.doc ; http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/b/b_131.doc Raději k tomu mlčí. A tož se do toho musím pustit já. Co bylo před Velkým třeskem? http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/b/b_131.doc Z našeho hmotného světa se skutečně zdá, že nebylo nic. http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/b/b_126.doc Já se ale odvážím tvrdit, že existovaly kvarky. Mohu tedy konstatovat, že základní substancí vesmíru jsou kvarky. No a jak víme, kvarky **nemají žádnou hmotnost, jsou to pouhá nejmenší kvanta energie, myslíte tohle ? $\rightarrow m_0 \cdot c^2$ čili $m_0 \cdot c^2 = 0 \cdot c^2$** nic menšího už nemůže být (a může jich sedět na špičce jehly nekonečné množství), menší kvantíky energie už nemohou existovat. Tedy před Velkým třeskem existovala špička jehly, na níž sedělo nekonečné množství kvarků. **Proč nemůže ani jeden mozek na světě konečně pochopit, že hmota může být postavena-sestrojena-realizována z dimenzí dvou veličin časoprostorových, že může být principem stavby hmoty je „křivení“ dimenzí časoprostorových a tedy, že Vesmír „pomocí tohoto principu“ umí lokálně křivit dimenze čp do vlnobalíčků, (případně do fyzikálních polí, které jsou také stavem křivých dimenzí čp) které pak jsou těmi elementy hmotovými, jsou to elementární hmotové částice mající „vlastnosti“ a jednou z vlastností je hmotnost, náboj, spin, a další. Proč to nemůže někdo konečně pochopit, že to není fantasmagorický nesmysl, že křivit dimenze čp je možné a že to je právě ten správný poznatek z Vesmíru. Pak potažmo je nasnadě se domýšlet jak vypadal 3+3 dimenzionální časoprostor před Třeskem, kdy byl plochý, nekřivý, nekonečný, bez hmotových elementů, bez polí, bez toku času, bez rozpínání prostoru a...a který „Třeskem“ vstoupil do geneze vývoje křivých stavů čp....tedy i do vývoje stavby hmotových elementů, pak konglomerátů z nich = atomy, sloučeniny, atd. http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/b/b_144.doc atd.....atd. http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/b/b_150.doc a mnoho, mnoho dalších odkazů** Jinak řečeno, existoval bezrozměrný bod, ve kterém byly obsaženy všechny také bezrozměrné kvarky. To vše o co se snažíte, to vše je právě a pouze ona fantasmagorická vize, kterou předvádí tisíce soudobých fyziků o Vzniku Vesmíru a stavu před Třeskem ... No a protože kvarky jsou nehmotné, jejich existence se naprosto vymyká našemu chápání. Přitom ale už nejméně sto let známe slavnou rovnici $E=mc^2$, tedy že energie se rovná hmota krát rychlost na druhou. Hmotu už docela běžně přeměňujeme na energii, naopak energii na hmotu se zatím přeměnit moc nedaří, ale dle přírodních zákonů to lze provést, tedy energii změnit na hmotu je reálné, v laboratořích se to už daří.

Uveďme si **základní charakteristiky** či vlastnosti hmoty. Hmota vytváří prostor, (*) A v tom já vidím ten základní omyl. Je to naopak. V nekonečném 3+3D časoprostoru se lokálně čp křiví a vytváří vlnobalíčky, které „se prezentují a projevují“ jako hmota, jako elementy s vlastnostmi „dle křivosti a uspořádání křivosti různých dimenzí“, atd. můžeme změřit vzdálenost jednoho protonu od druhého protonu stejně tak vzdálenost galaxie Mléčné dráhy od galaxie třeba v souhvězdí Plejád. A to přesně na centimetry. **Druhou charakteristikou je gravitace**, tedy vzájemná přitažlivost hmotných objektů. (přitažlivost je >vlastnost< křivosti čp) **A za třetí je to plynoucí čas (*) až jednou konečně začnou lidé zkoumat myšlenku HDV, pak také pochopí, že : čas neplyne nám ale my plyneme jemu. Všechna hmotná tělesa tohoto vesmíru se pohybují !!!!!!!!!!!!!!! a to znamená, že se posouvají „po dimenzích“ a to znamená, že i**

Země, i člověk i jakákoliv hmota-element, či vlnobalíček, **se posouvá** po časové dimenzi, a tím posouváním „po dimenzi“ (po stojaté síti 3+3 dimenzích ...po euklidovské základní časoprostorové číti) ukrajuje časové intervaly (a samozřejmě i délkové intervaly na všech třech délkových-prostorových dimenzích)...a ukrajování intervalů časových znamená „vnímání toku času, plynutí času, odvíjení času“. Pouze z historických důvodů a z jakési „vrozenosti“ se nám zdá, že čas teče-plyne kolem nás...ale...je to naopak, my tečeme „po čase“ my se p o s o u v á m e vesmírem po časové dimenzi. Viz mnoho jiných pojednání o tom v HDV. http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/b/b_146.doc ; http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/b/b_070.doc ; http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/b/b_066.doc ; http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/g/g_081.doc a mnoho, mnoho dalších odkazů - tedy včera, dnes a zítra. Minulost ovlivnit nemůžeme, ale v přítomnosti můžeme změnit budoucnost, nebo jí dát nějaký žádoucí směr, bez nás by svět probíhal determinovaně dle přírodních zákonů. Třeba atomovou válkou můžeme zničit život na naší planetě, což je ovšem vzhledem k vesmíru naprosto nepatrná, bezvýznamná událost, vesmír ji vůbec nezaznamená, nezaregistruje. I když, kdoví, možná bude v našich silách a schopnostech provádět v budoucnu i události vesmírného významu, neboť rozvinutý inteligentní život může ovládat v budoucnu třeba i galaxie, takže to by zase nemusela být jenom tak nějaká bezvýznamná událost.

Max Karl Ernst Ludwig Planck, německý fyzik, považovaný za jednoho ze zakladatelů kvantové teorie.

No a uveďme si také základní charakteristiky energie, tedy kvarků. **Energie** tyto tři výše uvedené **vlastnosti hmoty** absolutně postrádá, **nepotřebuje je**. **Energie žádné vlastnosti nemá, protože ona sama je vlastností hmoty**. Kvarky **nepotřebují prostor ani čas a už vůbec nemají sebemenší gravitaci. ? ... ?....? To je podle mě nesmysl.** Kvark je bezrozměrný bod **?...? ani tomu nevěřím** a bezrozměrných bodů může být v tom jednom jediném také bezrozměrném bodu nekonečně mnoho. (*) Zajisté určovat tvar něčeho nehmotného, **kvark hmotnost má** jak to třeba dělají teologové s nehmotnými anděly, je přece naprosto nesmyslné. ? Určovat tvar, polohu, či umístění je blbost na entou. ? Když tedy pozorujeme z našeho hmotného světa kvarky žijící v ne-prostoru, ? tož dle fantasmie pozorovatele můžeme vidět kvark třeba jako krychličku, kuličku či kolečko, dokonce jako přímkou - strunu nataženou od kraje ke kraji vesmíru. ? Ovšem pro kvark je naše vidění lhostejné. **Určovat tvar něčeho**

nehmotného ??...? je přece nesmyslné. Může se nám ale tak všelijak jevit, jen těm co fantazírují proč ne. Nemůže. Jen „zjevení“ se takto může „zjevovat“... Pokud ovšem bude mít kvark sebemenší hmotnost, tak prosím, určujme jeho tvar a polohu, O.K. ale to přece už potom není kvark, to už je hmotná částice. A proč si myslíte, že není kvark částice ? Kdo Vám to řek ?

Můžeme učinit závěr - před vznikem hmoty, která vznikla právě tím velkým třeskem, existoval pouze svět nehmotných energetických kvant bez prostoru, bez gravitace a bez času. A to vše spolu s dalšími Vašimi vizemi je sci-li , blábolení a fantazmagorie. Je to jinak podle mé HDV. Z našeho hlediska tedy existovalo to problematické NIC vyplněné čistou energií. Je to prostě špatně. A to je právě ona základní substance všehomíru.

Přitom ten náš hmotný svět se skládá z kvarků - protony a neutrony se skládají ze tří kvarků. Hmota je jakýsi extrémní stav kvarků, ?? stále jen fantasmagorie však se to týká pouze čtyř, či čtyř a půl procenta kvarků, tedy jsou to jacísi úchylové, 95 procent kvarků je normálních, nevšímajících si oné menšiny, oné úchylné hmotné formy. Něco jako počty homosexuálů v naší společnosti. Jsou jim lhostejné, spíše je politují, ale jinak si jich nevšímají, dělají, jakoby ani nebyly. Že by se za ně, tedy za hmotu, styděli? Takový kvark proletí naší zeměkoulí, aniž by si něčeho všiml, Blbost. Zeměkoulí proletí pouze neutrino a to pouze elektronové neutrino stejně tak projde sluncem ba i černou dírou aniž by ji nějak zaregistroval. A jakou rychlostí proletí tu naši zemičku? Jelikož je nehmotný, není neplatí pro něho nejvyšší možná rychlost, tedy rychlost světla, nýbrž jeho rychlost může být klidně nadsvětelná. Nemůže. $c = 1/1$ No a my naopak lítáme družicemi v kvarkovém poli a taky si toho moře kvarků vůbec nevšimneme, tu obrovskou spoustu kvarků také nezaregistrujeme. Oba odstavce jsou blábolení a sci-fi.

Egon Bondy, vlastním jménem Zbyněk Fišer, básník, prozaik a filosof, inspirátor undergroundu. (Kredit: [ČT, Martin Machovec](#))

Celý svět, tedy vesmír, můžeme rozdělit na dvě části – na malilinkou naši část hmotnou, které je vesmíru dle střízlivých odhadů maximálně pět procent. To je ten vesmír který zkoumáme, fotografujeme a díváme se, jak je obrovský. Druhá část, ta větší, tedy těch 95 procent, jsou kvarky, o nichž skoro nic nevíme, protože jsou nehmotné. (*) ?? Myslím je to nesmysl. Nemáme tudíž naprosto žádné možnosti něco se o nich našimi prostředky dovědět. K našemu hmotnému vesmíru nemá těch

95 procent kvarků žádný vztah, máme pro ně nulový význam, stejně jako ony mají nulový význam pro nás. Jsou pro nás ničím, jako kdyby neexistovaly, jsou pro nás prázdny, neexistencí. A samozřejmě je to také naopak, kvarky zase stejně jako my je, neberou v úvahu náš hmotný vesmír, ten je pro ně ničím, my jsme pro ně něčím neexistujícím. ?? Vzájemně se prostě absolutně ignorujeme. Dalo by se také říci, že hmota pluje jako největší velryba Plejtvák obrovský v oceánu kvarků, či hmota se vznáší jak balón v atmosféře kvarků. (*) Je to sice představa neprozkoumaná, neprobádaná, spíš sci-fi, ale s mou HDV (neprobádanou) má společné to, že i u mě hmota, hmotové elementy (vlnobalíčky) „plavou“ v „oceánu“ časoprostoru který je jinak křivý než ty vlnobalíčky anebo než fyzikální pole.

Dovede si někdo představit situaci, kdy čas neběží, neprobíhá? Já tedy nikoliv, (*) Já ano. Protože moje myšlenka je taková, že hmota „teče“ po čase, hmotné objekty se samy posouvají po „stojícím“ čase, že čas je dimenze, na které „pohybem“ tělesa to těleso ukrajuje časové intervaly a tím „běží čas“ ..., a to je lidský vjem „že běží čas“ ač je to naopak : my běžíme po stojícím čase, tedy posouváme se po „stojící“ dimenzi časové. Je to podobné jako s „prostorem“ : dimenze x,y,z prostorové „stojí“ a my-hmota se po dimenzích posouváme. Einstein také říkal, že ekvivalentní jsou dvě situace : pohybuje se nádraží a vlak stojí, anebo vlak jede a nádraží stojí. Dtto s časem. ale matematicko-fyzikálně to lze vyjádřit, tedy čas se reálně se zastaví, skutečně neprobíhá, je „na místě“ nehne se, není včera, dnes a zítra, je pouze teď, což ale také znamená věčnost či také to křesťanské Nebe. No a už nejste daleko od mé představy, jen jí musíte dokončit. Tím že budete si uvědomovat že existuje třídímní stav Délkový a říká se mu $\text{Prostor } x_1, x_2, x_3$ a že stejně tak existuje třídímní stav veličiny Čas a říká se mu $\text{Časor } t_1, t_2, t_3$ Časor stojí, tedy dimenze časové jakožto „základní rastr“ stojí, ale my se pohybujeme po těch časových dimenzích. A na Zemi máme jakousi >pozorovací smůlu< v tom, že Země je umístěna v tom Vesmíru tak, že ta Země putuje do všech tří časových směrů-dimenzí stejným tempem. Takže se nám „zdáááá“ že tok času je tu na zemi stejný do všech směrů délkových. A přece není. Víme, že pojedou-li na autodromu auto rychlostí blízkou rychlosti světla, že bude čas ve směru pohybu dilatovat, tedy že $t_1 = t_2 < t_3$. Dokončím úvahu : My-země se vesmírem pohybujeme také do všech tří směrů $x_1 = x_2 = x_3$; je to naše pozorovatelná, náš rastr náš euklidovský prostor a...a když se rozjede na autodromu auto, tak pozorujeme $x_1 = x_2 < x_3$ ano, pozorujeme, že intervaly které ukrajuje auto v ose z že jsou jiné než v ose x, a y.... protože my lidé vnímáme jinak „jednotky“ délkové a jinak „jednotky“ časové Vidíme to na rychlosti světla $c = 10^8 / 10^0$ protože jsme si takové jednotky zvolili, jenže vesmír si zvolil jednotky takto : $c = 10^0 / 10^0 = 1/1$. My lidé vnímáme interval délkový o osm řádů citlivěji než interval časový.... Proto nepozorujeme „citlivě“ že když běží na atletickém stadionu Bolt, že mu plyne čas v jedné z časových dimenzí jinak.

V Janově Apokalypse se surrealistickým stylem popisuje konec světa, kdy země zmizí, vesmír zmizí, hmota zmizí, zůstane pouze nebe a věčnost. Teologové si k tomu přidali tzv. Poslední soud, kdy Bůh bude soudit živé i mrtvé a rozdělí je na ty, kteří půjdou do věčného nebe a na ty, kteří půjdou do pekla, také věčného. Je faktem, že

v hmotném světě pro nebe ani pro peklo není místa, ale v ne-prostoru a v neprobíhajícím času, tam místo bude. Ten údajný „ne-prostor“ je před Třeskem a je to právě naopak prostor která se nerozpíná $x_1 = x_2 = x_3 = 1$ vůči něčemu-někomu. A čas, tj. Časor $t_1 = t_2 = t_3 = 1$ je tam taky, ale čas tam „netiká“ nemá vůči čemu...čas „tiká“ až tehdy když se po čase někdo-něco pohybuje, to něco ukrajuje „na čase“ intervaly a pak toto vnímá jako tok času. Rastr času stojí a čas běží do tří dimenzí časových tak jak se těleso po třech dimenzích časových pohybuje. Dtto s délkovými intervaly, objekt se pohybuje po třech euklidovsly rovných rastrových dimenzích, stojících. Zajisté, všichni lidé a veškerá hmota se přemění (nikoliv ovšem zázračně) na kvarky ? a ty budou mít život věčný v ne-prostoru, kde čas neprobíhá, bude tam jenom věčný život energetických kvarků. Já tomu říkám kvarková nirvána. Tato představa je ovšem diametrálně jiná než moje.... Takže nemusíme mít žádné pochybnosti o životě po životě, neboť všechny atomy, z nichž se kdysi skládal člověk, se po zániku hmotného světa, tedy při tzv. Velkém roztrhu či také při tzv. Posledním soudu, „přeformátují“ (*) na kvarky a odeberou se do kvarkové nirvány, jinak taky do křesťanského nebe, Tato představa je ovšem diametrálně jiná než moje.... takže skutečně reálně budou vzkříšeni k novému životu v jiné v kvarkové formě existence. Jedinou nejistotou bude, zdali člověk změněný na kvarky bude kvarkem dolním, horním, podivným, půvabným (to budou asi ženské) a také může být červeným (rudým), zeleným (ekologové), či modrým. Tato představa je ovšem diametrálně jiná než moje.... To právě rozhodne Pánbůh. Teologové a Moody hlásají pravdu! ☺

A co je to ten čas? (*) Už jsem o tom začal psát své představy. Nekonečný třídídimenzionální prostor $x_1 = x_2 = x_3 = 1$ A nekonečný třídídimenzionální časor $t_1 = t_2 = t_3 = 1$; čili 3+3D časoprostor . Před Třeskem je tento 3+3D stav nekonečný = mula = jedna. Vůbec nevíme jak máme na nekonečné dimenzi (délkové či časové) zvolit nulu či jednotku. ...na nekonečné přímce zvolit interval jednotkový znamená že interval bude konečný = jednotkový ač bude téměř „nulově veliký“ atd. atd. takové ty báchorky o nule nekonečnu a jedničce. A v tom to je. (!) V 3+3D rastru euklidovsly plochém nekonečném „plavou“ konečné křivé útvary sestojené z těch samých dimenzí „zkřivením-zakřivením do geonů = vlnobalíčků anebo zakřiveny do volnějších stavů čp tj. do fyzikálních polí. V rastru 3+3D „plavou“ jiné stavy křivosti dimenzí, ...Je to krásně logické. Velký Třesk je v tomto smyslu, v tomto duchu vize pouze „změnou stavu“ v tom 3+3D stavu předTřeskovém, kdy se „urodí-narodí lokální stav Všemohíra = plazma s „konečnou“ velikostí délkovou i časovou....a nastane geneze vývoje „poTřesku“. Já třeba potřebuji nějaký čas, abych se dostal z Jeseníku do Brna, čím rychleji pojedu, tím kratší čas strávím v autě. Tedy vzdálenosti jednotlivých hmotných objektů můžeme měřit na milimetry či kilometry a zároveň na vteřiny či hodiny. **Tohle kvark vůbec ale vůbec nepotřebuje, neboť je nehmotný.** ??? Hmotnost podle mě je „vlastnost“ částic = vlnobalíčků. Pouze nevím proč částice foton, ač je také „křivým vlnobalíčkem“ má nulovou klidovou hmotnost. To musí za mě někdo vyřešit. Dtto i elektronové neutrino a možná i ten kvark mají nulovou klidovou hmotnost, nevím proč. Čili : i částice hmotová může a nemusí mít „hmotnost“. Přesto si myslím, že „Hmotnost“ je pouze vlastnost hmoty. Přitom nekvalifikuji „kolik“ druhů částic a počet částic je s nulovou hmotností a kolik s nulovou hmotností. Je-li hmoty hmotné 10^{52} kg v celém vesmíru, pak to my-lidé „chápeme, vidíme, vnímáme, pozorujeme lépe a více než počet fotonů, či kvarku, kterých je nespočetně více než částic hmotových, jen proto že nemají hmotnost,

bagatelizujeme to, neumíme to srovnat (a nechceme srovnat) vedle sebe r o v n o c e n ě . Jak bychom například změřili vzdálenost neexistujícího města ke druhému neexistujícímu městu? Jak jsou od sebe vzdálení dva neexistující lidé? Kvarky tedy logicky nic neměří na vzdálenosti a nic jim neříká ani nějaký čas - no za jak dlouho by se přemístili od jednoho neexistujícího města k druhému neexistujícímu městu? A jakou rychlostí? **Prostě rychlost ani čas u kvarků nefunguje.** Dokonce mohou být na dvou různých místech (z našeho hmotného hlediska) současně. U kvarků ovšem dvě různá místa nejsou, přece nemají prostor, no ne? **Kvarky jsou naprosto nezávislé na prostoru či času.** **Ne ! Tak to není pravda.**

To nějaký svatý, jak jsem se dočetl v životopisech tisícovky svatých, ve stejný den a stejnou hodinu měl kázání v kostele a zároveň kázal i v kostele padesát kilometrů vzdáleném. Byl spatřen na dvou různých místech současně. Teologové dokonce tvrdí, že Bůh je všude a nikde. Kvark také existuje všude a zároveň nikde. **Přece ve světě, kde neexistuje hmota a tudíž ani prostor, naprosto logicky neexistuje (neprobíhá) čas.** (*) A to je práááávé ta Vaše představa „A“. A moje představa „B“ je naprosto jiná, ač podobná : tam, kde je čp 3+3D „čistý“, nekonečný, a není tam „křivost“ dimenzí, je nekonečně plochý coby rastr euklidovský, tak tam není ani hmota, hmotové elementy - geony - vlnobalíčky, fyz.pole, a neběží tam čas (nemá „co“ by „po“ čase běželo) a nerozpíná se tam prostor, protože rozpínání je v podstatě „narovnávání křivého“! Před Třeskem nic křivého není , je tam jen ten plochý čp. Náš poTřeskový vesmír se nerozpíná, ale od dob „plazmy“ se narovnává jeho nesmírná křivost..., Atd. To je jak v katolickém nebi, tam také neexistuje čas, pouze nekonečná věčnost. **Vědecky řečeno - to je už za „horizontem událostí“.** **Až zmizí náš hmotný svět, čas se zastaví, O.K.** a to je v daleké budoucnosti jistotou (tzv. Velký Roztrh). V našem hmotném světě ale zatím čas neustále pádí, běží kupředu, nebo také minulost neustále požívá čas.

I svatý Augustin z Hippa (354-430) měl s definováním času problémy. (poznámka : s definováním času měl problémy ve 21stol. i mistr české kosmologie V. Hála) Co je současnost, kam zařadit okamžik právě teď? „*Ted*“ je pouhý předěl mezi minulostí a budoucností, O.K. chápeme to...ale nechápeme, že i Velký Třesk je vlastně totéž, je to „*ted*“ jakožto pouhý předěl mezi minulostí a budoucností. ... s tím rozdílem, že v té minulosti ještě čas „neběžel, nebyl tam „předmět“ který by sám putoval „po čase“, po časové dimenzi. podobně jako nula je předěl mezi zápornými a kladnými čísly, ale ani nula ani „*ted*“ neexistuje. **Někde jsem četl, že je to nezměřitelný nekonečně kratinký časový úsek, O.K.** Dtto při pohledu na veličinu „Délka“, potažmo x^3 - prostor. Jak je velká „konečná“ úsečka na nekonečné přímce ? Ať je velká jakkoliv, je to v podstatě „jednotka“. Může být „skoronekonečně“ velká (skoro nekonečno), nebo „skoronekonečně malá (skoro nula), nebo je to „jednička“ → a tam nastal Velký Třesk → „jednička“ na každé délkové dimenzi (jsou 3) a každé časové dimenzi (jsou 3) se z k ř i v i l a, hodně zkřivila, skoronekonečně zkřivila a tím jsme dostali „jedničkový“ 3+3D lokální „naš Vesmír“ = singularita = plazma...; jedničková singularita je nekonečně malá stejně jako skoronekonečně velká. když může existovat kvark jako nejmenší částice energie, tož prý může existovat i nejmenší časový úsek, takový kvark času. **To mi ale nějak nepasuje.**

Snad nejkrásnější teorii o čase vypracoval islámský učenec Amr Ibn Ubajd, který zemřel r. 762 v Basře. V první části svého pojednání píše o hmotě jako marxista či darwinista. Dokazuje, že existuje přirozená kauzalita pohybu světa, z čehož plyne, že

hmota má možnost se sama měnit a tvořit něco nového. Ano, a to díky tomu, že...že nejenž hmota „putuje, posouvá se“ po časové dimenzi, ale i proto, že hmota je z „křivých“ časových dimenzí postavena, je to jedna ze dvou ingrediencí pro stavbu hmoty : dimenze délkové a dimenze časové → vytvoří vlnobalíčky. Ty pak „plavou“ v plochém 3+3D rastru čp . V rastru 3+3D „plave, je vnořeno“ více úrovní jiných křivostí čp. Jenomže kde je Alláh? Pokud je vše determinováno předcházejícím stavem, Alláha není vůbec zapotřebí. Takže Ubajd v krátkém závěru byl nucen do své teorie zamotat Alláha, jinak by přece byl prohlášen za neznaboha a jeho spis by byl spálen. (Podobně za mých mladých let bylo nutno do textu zamontovat alespoň nějaký citát z Marxe či Lenina.) Ubajd tedy popřel kauzalitu a prohlásil, že pohyb je pouhá iluze, stejně tak je iluzí nějaká příčinnost. To Alláh každou nanosekundu nově tvoří celý svět. Ocituji komentář Karla Hoffa: „Každý pšouk pohybu světa je nově tvořen Bohem jak v celku, tak v detailu. Týká se to hvězd i cesty lžičky k ústům. Pobryndal jste se polévkou, ač jste zdrav, střízlivý a nikdo do vás nestrčil a není zemětřesení? Zdržte se komentáře, Bůh zrovna znovu stvořil svět.“ No není to kouzelné? Je..., méně kouzelné je když přijde někdo s nápadem „ve špatný čas na špatném místě ke špatným lidem“ ...,a oni vás začnou pronásledovat jako šílená smečka hyen až Vás málem ukamenují a zatlačí do Psychiatrické léčebny....a odsunou tím pádem probádání toho nápadu o 30 let.

Závěrem můžeme konstatovat, že scholastika nachází uplatnění v dnešní kvantové fyzice.

A ještě dodatek o gravitaci

Gravitace má sebevražedné tendence. Hmota svou přitažlivostí k sobě přitahuje další hmotu, až je jí dostatečné množství, zažehne se uvnitř „atomová bomba“ a hvězda začne svítit. **Taková „hloupá“ otázka : Naše sluneční soustava je až čtvrtou generací zrození nové hvězdy, plus planety. Kosmologie říká, že se pro vytvoření sluneční soustavy gravitací shlukovalo >prachoplynné mračno<. Jenže to už při čtvrté generaci jsou-existují těžké prvky až po železo, možná po uran a jsou v tom mračnu „hala-bala“ rozmístěny. Jak se ale mohlo „mračno“ hmoty = prachu gravitací roztrždit na vodík a helium do středu „pro Slunce“ a ostatní těžké prvky „ven“ pro planety ? Chápal bych že se rotací usadily těžké prvky vně systému = planety a lehké prvky uvnitř do Slunce. Co bylo silnější ? → gravitace anebo odstředivá rotační síla ? Pokud se ovšem té hmoty nahromadí až příliš moc nadmíru, třeba takových tisíce a tisíce sluncí, tož gravitace vlastně způsobuje sebevraždu hmoty. Uvnitř té tzv. černé díry čili když je hmoty „akorát“, tak se zažehne hvězda a když je hmoty tisíckrát víc tak se nezažehne nic ale naopak se zhroutí do černé díry ??????? se na sebe namačkají atomy až tak moc, že protony se rozpadají na jednotlivé kvarky a ty mizí v kvarkové nirváně. **To myslíte ironicky anebo vážně ?** A protože kvarky nezajímá nějaký prostor či gravitace, tak se postupně, pokud nemá černá díra další příjem potravy, gravitace zmenšuje, protože se zmenšuje o ty kvarky, a z černé díry se časem stane obyčejná hvězda a to buď nějaký bílý trpaslík či červený obr. Černá díra**

se prostě vypaří. Ale jaké spousty hmoty požrala. V černých děrách tedy mizí hmota, ovšem to akorát v našem hmotném vesmíru ubude hmoty. Zajisté se nic neztratí, pouze hmota změní formu na kvarky. **Kvarky, o nichž jste prohlásil že nemají hmotnost, takže hmota nemizí, ale mizí hmotnost, ano ????. tak jste to myslel ?**

A ještě o svinutém nekonečnu. ?..? Máte na mysli „svíjení“ v matematice, anebo **svinutí nekonečné délkové (časové) dimenze**, potažmo tří dimenzí x^3 .. (respektive t^3) ???? Velmi zajímavé úvahy ohledně nekonečna sepsal vynikající matematik Georg Cantor (1845-1918). Treba: *množina čeho? všech podmnožin čeho? dané množiny obsahuje více prvků než původní množina čeho?* Další ze slavných vět: počet **bodů na úsečce** také néé v matematice, ale **v geometrii**, protože úsečka je **geometrický útvar** a popisuje se nejen čísly, ale také rozměrem a ten je v „metrech“ čili je to **délková dimenze od Veličiny Délka !!** - - Svinout nekonečno v matematice je diametrálně jiná věc než svinout nekonečno, nekonečný interval na přímce je „stejný“ jako počet bodů ve čtverci resp. v krychli jakékoli (spočetné) dimenze. V podstatě tvrdil, že podmnožina konečné množiny může být nekonečná, tedy že **nekonečno může být pouze částí konečna.** (*) Ač nejsem vůbec dobrý matematik, tak s takovými úvahami jsem už koketoval A do logiky své vize o HDV jsem tyto infinitivní čísílka užil : Velký Třesk je změna stavu (množiny) v nekonečně plochém 3+3D časoprostoru, kdy „se zjeví“ lokální (podmnožina) místo, singularita, o velikosti „menší než nekonečno a větší než nula“ čili „jednotka“. Zopakuji : na nekonečné přímce, když zvolím konečnou úsečku, je to jednotka a má velikost „skoronekonečno“ = jedna = skoronula“ A... a vy páni matematikové si to do své přísné matematiky převeďte. Ona „jednotka“ je pak tou singularitou = Velkým Třeskem v němž nastane „nekonečná“ křivost všech dimenzí.

Ještě zajímavější vynikající nápad měl pan Möbius v roce 1858. Přemýšlel co s tím nekonečnem až přišel na to, že **nekonečno lze svinout**, no tak je svinul do tzv. Möbiova pásku. **On nesvinul „holí nekonečno“ ale svinul dimenzi nekonečně velkou-malou.** Tím ovšem se dostal do pozice mé HDV , kde já také „svinovávám“ dimenze a po svinutí je z nich vlnovalíček a ten...ten už „se jeví = má vlastnosti“ h m o t o v é. Nepatrný rozdíl je v tom, že Möbiův pásek je útvar „makroskopický“, kdežto elementární hmotové částice = vlnobalíčky jsou útvary na planckových škálách, tj. mikroskopické, jsou „v úrovni“ vakua. Ten jeho pásek má pouze jednu stranu plochy, nemá rub a líc. Také má pouze jednu hranu. Nelze tudíž určit kde je nahoře a kde dole, kde vpravo a kde vlevo, prostě se nelze nijak orientovat. **A co když celý náš hmotný vesmír má tvar obrovitánského Möbiova pásku?** Pane Kadubec, jste už dost blízko, blizoučko mé HDV. Tu můžete sám zahlédnout POZNATEK jak malý je rozdíl mezi super-nad-vědcem a totál-bláznem. To by mohlo být pro astrofyziky docela zajímavé, **no ne?** No, vidíte, že už 35 let to (HDV) zajímavé pro astrofyziky není. A co když je také ta nehmotná energie v kvarku svinutá stejně, jako kdyby byla v Möbiově pásku? **Nekonečno lze svinout do bezrozměrného bodu**, tedy kvarku. ?? To už je zcestí. „bezrozměrný bod“ patří do matematiky, né do geometrie. Vesmír není matematika = operace s čísly, ale geometrie = operace s dimenzemi veličin a...a ty jsou jen dvě : **Délka a Čas** (délka x^3 = prostor ; čas t^3 = časor.) . Hmota není !!! základní fyzikální veličinou, ta je „**vyrobena-sestrojena-realizována-postavena**“

z úúúplně nejzákladnějších veličin : Délka a Čas a to stylem „křivení“ dimenzí....., atd. - HDV. Všechny jednotlivé kvarky mají formu Möbiova pásku, výýýborně, jste neuvěřitelně blízko mé HDV, mým „vlnobalíčkům“. (!) tudíž každý jednotlivý kvark je svinuté nekonečno. Skoro tak ; je to svinutý útvar = vlnobalíček z různého počtu dimenzí veličin čp. Ale kvarků je konečný počet, takže i nekonečen je nutně konečný počet. ?? Docela zajímavé, no ne? HDV je už 36 let zajímavá, a přesto jí dodnes nikdo (pořádně) nečetl, a nikdo nepochopil. Všichni „pochopili“ autora a proto už odmítli „chápat“ jeho vizi. Jeden takový kvark přistál na naší zahradě ve velice velmi silném zvětšení, aby to bylo pochopitelné i nám nefyzikům.

Poznámka redakce: Článek je z rubriky "Nejen vědou"

Autor: [Jan Kadubec](#)

Datum: 18.03.2017

http://www.osel.cz/9305-ve-spole-nosti-and-l-a-kvark.html#poradna_kotva

JN, 25.03.2017